

PUBLICACIÓ PERIÒDICA
DE CULTURA

CERVELLÓ
HIVERN 2013
NÚMERO 11

SAU LLÓ

2013 ANY ESPRIU

**Retalls d'història
LES FELICITACIONS DE NADAL**

**Avis savis
JOAQUIM JOAN I FERRÉS**

CONSELL EDITORIAL

PRESIDENT

Josep M. Raventós

COORDINADOR

Pere Larrosa

DISSENY I MAQUETACIÓ

Jaume Pons

REVISIÓ LINGÜÍSTICA

Montserrat Luque

ADMINISTRACIÓ

Adjutori Gramunt

COL·LABORADORS:

MARY CARMEN ÁLVAREZ

PRIMITIVO ARDID

MONTSERRAT BARTOL

JORDI FAULÍ

CHRISTIAN FEIJOÓ

JAVIER GAY

PERE LARROSA

ANTONIO MONFORTE

MARIA DOLORS ROIG

FOTO PORTADA:

Eduard Sarret

EDITA:

SEGLE

Santa Anna, 1 l'Ateneu
08758 Cervelló
artipons@gmail.com
pelarros@gmail.com

IMPRIMEIX:

Gràfiques Ossó S.L.
Sant Feliu de Llobregat
info@grafiquesosso.com

SAULÓ núm 11 (III any) hivern 2013.

Reservats tots els drets.

S'autoritza la reproducció de treballs d'aquesta publicació sempre que se'namenti la procedència.

© dels textos i les il·lustracions:
els autors corresponents.

Tiratge: 250 exemplars.

La revista SAULÓ i Segle Nou no es fan necessàriament responsables de totes les opinions expressades pels seus col·laboradors.

DISTRIBUCIÓ GRATUÏTA
Diposit Legal B-23.175-2011

Nadal festa de tradicions

Les festes nadalenques amb les fires de l'aviram, dels avets, de les Lfigures del pessebre, les rifes les felicitacions...

Els enramats de verd, l'arbre de Nadal, de tradició centreeuropea, i que hem adoptat, el vesc –que protegia dels mals averanys en l'antigor- i és portador de bona sort, el galzeran, el grèvol –espècie protegida-, el suro i la molsa per vestir el pessebre, lampadetes i boles de vidre de colors, les fenomenals il·luminacions per places i carrers, el tronc vell que ha de servir, ben alimentat i tapat amb una flassada per fer cagar el tió.

Fa pocs anys s'han anat implantant en alguns pobles i en bells paratges els pessebres vivents, representacions del ritus del naixement de Jesús, agrupats amb diversos quadres plàstics i protagonitzats per les persones d'aquells indrets.

Aquestes representacions no són res més que la modernització dels tradicionals Pastorets, que fa més de vuit-cents anys que es representen a les esglésies i que foren traslladats posteriorment als teatres.

Els grans mestres de la música han escrit belles partitures dedicades al misteri nadalenc. El nostre ric cançoner popular té més de mil cançons que des del segle XVI estan catalogades i dedicades a les festes Nadalenques.

El dinar de Nadal que ens reuneix a tota la família al voltant de la taula on no hi falta l'escudella i la carn d'olla, el rostit, els torrons i les neules, el vi i el cava. Malgrat totes aquestes festes de disbauxa i excessos de la societat de consum, quan obrim les portes de les nostres llars podem contemplar un altre paisatge ben trist, ben real. Moltes famílies a l'atur, famílies desestructurades, els malalts, els avis esperant la visita dels seus fills i nets, una societat plena de contradiccions, emperò encara i som a temps d'ajudar a aquelles institucions de la societat civil o religiosa que desinteressadament i amb abnegat esforç fan arribar les ajudes dels recaptats que s'han recollit. Ser solidari és com posar a la nostra taula a un necessitat.

Bon Nadal

Josep M. Raventós i Broch

SUMARI

3	2013 ANY ESPRIU
Homenatge a Salvador Espriu.	10	EN CLAU DE SOL
Benjamin Britten.
4	FILA SET
Història del teatre a Cervelló.	12	TRES I... ACCIÓ!
Blanc i especial Nadal.
5	AVIS SAVIS
Joaquim Joan Ferrés.	13	TRAÇOS
Exposició Lourdes M. Flamarich.
7	ARRELS
La festa de Sant Nicolau.	14	EL NOSTRE ESPORT
15 anys de CF Futsal Cervelló.
8	RETALLS D'HISTÒRIA
Les felicitacions de Nadal.		

Homenatge a Salvador Espriu en el centenari del seu naixement.

Jordi Faulí

Sauló vol homenatjar Salvador Espriu, un dels majors poetes de la nostra literatura, en el marc de la celebració de l'Any Espriu.

Salvador Espriu nasqué a Santa Coloma de Farners el 1913 i morí a Barcelona el 1985, on visqué des dels dos anys. Passà temporades a Arenys de Mar, que mitifica amb el nom de Sinera en la seva obra poètica. La seva obra comprèn sobretot poesia (entre d'altres, *Cementiri de Sinera*, *Les hores*, *Mrs. Death*, *El caminant i el mur* i *La pell de brau*), però teatre (per exemple, *Primera història d'Esther*, *Antígona* i *Una altra Fedra, si us plau*) i novel·les (com *Laia* o *Ariadna al laberint grotesc*).

Del seu treball, Josep Maria Castellet escrigué: "el mèrit més important d'Espriu i, en definitiva, la seva originalitat ha estat de saber conciliar, dins d'una mateixa obra unitària, la problemàtica espiritual - de ressonàncies metafísiques- de l'home, amb el seu destí de membre d'una col·lectivitat, sotmesa a tensions socials i polítiques, les quals plantegen els grans temes de la justícia i la llibertat".

Fou Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (1972), Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (1980) i Doctor honoris causa per les Universitats de Barcelona i Tolosa de Llanguedoc .

A continuació reproduïm dos poemes:

Si ho mereixíem

Si mereixíem
de sentir l'ora
com abrillanta
sons despullades
del camp, del prat,
ja fórem dignes
de desvetllar-nos,
de dir paraules
de llibertat.

Si recordàvem
que la nit freda
hostil i cega
retornarà,
tothora guaites
a llocs altíssims
vigilaríem
l'antiga cleda
del nou ramat.

És aleshores,
mentre l'estrella
camina lenta
cap al seu jóc,
que noms difícils
vénen, i llavis
secs, calladíssims,
rompen amb càntics
de llibertat.

(de *Per a la bona gent*, 1984)

Les Oliveres

Secrets llavis m'imposen
l'enigma que anomeno
viure. Jo, solitari
llegidor de profètics
vols de falcons, voldria
guiar tan dolorosos
somnis dels altres homes
cap a clarors llunyanes
d'aquell cel. Si em deixaven
servir el trist, el dèbil
pas de vençuts i fer-ne
mort militar, amb altes
banderes tremoloses
de la ciutat salvada!
Aleshores ja foren
els meus versos com llances
immortals, i l'imperi
d'eterna llum vindria
per vella plata d'arbres.

(de *Mrs. Death*, 1952)

HISTÒRIA DEL TEATRE A CERVELLÓ

PRIMERA PART (VIII)

Antoni Monforte

El 25 de març de 1909, amb la primera actriu convidada Matilde Romeu es va representar el drama en tres actes i en vers de Reig i Fiol El baster de Santa Pau. Repartiment:

Carmeta – Matilde Romeu

Mateu – Àngel Bertran

Daniel – Josep Pañella

Rafel – Josep Campderrós

Lluís – Joaquim Flo

Ramon – Francesc Julià

Roc – Joan Bultà

Pregoner – Josep Carbó

Completava el vespre la divertida comèdia, de gran èxit al Teatre Romea la temporada passada, La carretera nova, amb Matilde Romeu i Josep Pañella, Àngel Bertran, Francesc Julià, Joaquim, Llorenç i Josep Flo i Pau Pascual. Cal destacar en aquesta comèdia la presència dels tres germans Flo i de Pau Pascual, que més tard es casaria amb la germana d'aquests, la Paulina.

Aquell any de 1909 ocorregueren diversos fets que han passat a la història. La Setmana Tràgica, al mes de juliol, fou motiu perquè s'anul·lessin els actes previstos per a la Festa Major del 3 d'agost. El teatre i el ball varen passar al setembre per la Festa de Santa Maria. El detonant de la Setmana Tràgica va ser una revolta al nord d'Àfrica que va requerir la presència de l'exèrcit espanyol. Hi va haver morts i ferits.

El 31 d'octubre de 1909, la junta de l'Ateneu amb la secció de dames de la parròquia juntament amb la companyia de teatre d'aficionats varen organitzar una vetllada teatral en benefici dels ferits i famílies dels difunts de la campanya de Melilla. Sota direcció de Josep Munné i amb l'actriu Petra Guitart varen posar en escena el drama en tres actes i vers de Josep Feliu i Codina, El mas perdut. Repartiment:

Esperança – Petra Guitart

Erasme – Josep Munné

Rafel – Josep Pañella

Vicenç – Francesc Julià

El baró – Josep Campderrós

Lluís – Joaquim Flo

Valentí – Àngel Bertran

Àngel – Llorenç Flo

Cebrià – Josep Alzina

Sagristà – Joan Bultà

Martí – Josep Carbó

Destaquem l'aparició de Josep Munné a escena després de més de 5 anys mantenint-se darrere el teló, treballant només com a director.

El piano seguia en mans de Julio Clavería.

Per acabar el sainet, millor dit, un diàleg molt divertit titulat Jugar a casats per Petra Guitart i Àngel Bertran, que hi feia una gran interpretació. Pel que sembla Bertran era bastant faldiller.

En un lloc destacat de la sala hi havia una safata per recollir els donatius, presidida per sis senyorettes del poble.

El Nadal de 1909 va debutar com a actriu del grup de teatre de l'Ateneu la nena Montserrat Romeu, filla de Cervelló. Aquesta nena havia actuat en els festivals que organitzaven les monges i en els actes que es feien des de la catequesi parroquial, però aquesta vegada prenia part amb el grup de la gent gran.

Amb la direcció de Josep Munné i la col·laboració de les actrius Lluïsa Farnés i Carme Ortega, es va posar en escena amb una gran presentació, tant d'escenografia com de vestuari, l'obra dramàtica de Frederic Soler Pitarrà, en tres actes i prosa (fet no gaire habitual en l'obra de Pitarrà), El lliri d'aigua. Repartiment:

Àngela – Lluïsa Farnés

Elena – Carme Ortega

Riteta – Montserrat Romeu

Lluís – Josep Pañella

Cristòfol – Francesc Julià

Batista – Àngel Bertran

Senyor jutge – Llorenç Flo

Acabava la funció, com sempre, amb un divertit sainet. En aquesta ocasió fou Embolica que fa fort, per Lluïsa Farnés, Carme Ortega, Josep i Llorenç Flo, Àngel Bertran, Francesc Julià, Bultà, Carbó i Alzina.

La funció va començar a dos quarts de nou del vespre i no cal dir que el piano seguia en mans de Julio Clavería.

Com heu pogut comprovar, les obres de més envergadura que es feien eren sempre drames i és que, en aquella època de gran penúria econòmica per la majoria de persones, els drames eren els que tenien més èxit i la gent anava satisfeta cap a casa si havien pogut deixar caure alguna llàgrima. L'endemà ja tornarien a la realitat, però havien vist uns personatges que, en la ficció, ho passaven pitjor que ells.

ELS PAÑELLA

La família Pañella era originària de Corbera de Llobregat, concretament de la masia Can Pañella de Corbera de Dalt.

Josep Pañella baixa de Corbera per casar-se a Cervelló amb Maria Font el 1854. A Cervelló va aprendre l'ofici de ferrer treballant al forn de vidre de Cal Mensa. El 1855 neix el seu fill Joaquim, que seria el ferrer del poble durant molts anys. Aquest es casa el 1878 amb Teresa Joan. El matrimoni té 4 fills: Esteve, nat el 1879; Josep, nat el 1882; Madrona, nascuda el 1887 i morta als 3 anys i Antoni, nascut el 1892.

Josep Pañella, de físic agradable i ben plantat, comença a fer teatre als 19 anys i es converteix en el primer actor de la companyia d'aficionats de l'Ateneu. Va debutar el 1901 i fins al 1912 va fer sempre el paper protagonista. L'any 1907 es casa amb Maria Duran. Foren testimonis Josep Campderrós, president del grup de teatre, i Jaume Munné, fill del director. El 1908 neix la seva filla Maria. L'any 1911 s'incorpora el seu germà Antoni a la companyia teatral.

L'estiu de 1912 la família Pañella es trasllada a viure a Corbera. Can Pañella era una masia amb una gran extensió de terreny. A mitjan segle XX la família es trasllada a viure a Barcelona. Els masovers es faran càrrec de la finca durant uns quants anys, però actualment Can Pañella és una masia deshabitada.

Agraïments:
Arxiu Villar-Borràs
Arxiu Parroquial

JOAQUIM JOAN I FERRÉS

Mary Carmen Álvarez

Aquest cop he sortit de Cervelló per poder entrevistar a una persona nascuda al nostre poble. Es tracta d'en Joaquim Joan i Ferrés, que viu a França, al poble de Saint-Martin-Le-Beau, poble amb el qual estem agermanats des de l'any 1989.

Dic que he sortit per fer l'entrevista, però cal dir que no he viatjat, ens hem comunicat per mitjà de telèfon i Internet, i ha estat una agradable experiència.

Conec al matrimoni format per en Joaquim i la Gilberte des de l'any 1988, i hem tingut la gran sort de mantenir des d'aquella data una magnífica amistat. Només demanar-li la seva col·laboració per la revista Sauló, ha estat disposat a tot el que fos necessari.

En Joaquim Joan és cosí del president Josep Tarradellas i de la nostra veïna, na Teresina Joan, i ens visita normalment cada any, per la Fira del Comerç i per la festa de Santa Maria.

Pares i germans d'en Joaquim
(en Joaquim és el més petit)

La seva dona, Gilberte, ha estat la impulsora de l'agermanament entre els dos pobles i juntament amb el regidor de Cultura de Saint-Martin-Le-Beau, Mr. Robert Uhart, han iniciat els contactes amb Cervelló per poder arribar, mitjançant els acords de les dues corporacions locals, a la signatura del compromís d'agermanar-se i complir els pactes acordats entre els dos pobles, com són les relacions socials, culturals, econòmiques, esportives i turístiques.

Crec que val la pena que els nostres lectors coneguin una mica al nostre protagonista, i que el motiu d'entrevistar-lo no és només per ser fill de Cervelló, sinó perquè és una persona molt coneguda per una part important dels nostres veïns els qui, d'alguna manera, estan vinculats a l'agermanament, i també per totes aquelles persones de Cervelló que han viatjat durant aquests vint-i-quatre anys a Saint-Martin-Le-Beau, que són moltes.

1.- Joaquim, podries explicar-nos quin és el teu vincle amb Cervelló?

Vaig néixer a Cervelló, al número 119 del carrer Major, el

 MAPFRE FAMILIAR, S.A.	
PERE BALLBER ALEGRE	Nº de Registre DGS i FP C005846213768Y
SERVEI D'ASSEGURANCES - PLANS DE PENSIONS GESTIÓ IMMOBILIARIA - HIPOTEQUES	
Major, 58	Tel. 93.684.13.63 / 609.30.97.63.
08758 Cervelló	Fax 93.635.91.70.
Barcelona	pballbe@mapfre.com

27 d'agost de 1934. Sóc fill d'en Jaume Joan i Ferrer i de l'Ernestina Ferrés i Colom. En Mateo, el meu germà gran, va néixer el 30 de novembre de 1929 i la meva germana Mercè el 16 de juny de 1932. La nostra família era coneguda a Cervelló com "Cal Peles". El meu pare era la persona encarregada de fer anar la màquina de cinema a la sala "de educació i descans" i havia format part del grup de teatre i de la coral del poble.

2.- Sabem que eres molt petit quan vàreu marxar cap a França. Pots explicar-nos els motius i també els records d'aquell viatge?

Jo tenia quatre anys quan la meva família es va exiliar a França per escapar del govern franquista. El nostre cosí, Josep Tarradellas, va viatjar amb nosaltres. Ell era llavors ministre de la Guerra del Govern Català, la qual cosa ens va permetre creuar la frontera i evitar els camps de concentració que estaven darrere de la frontera francesa. En aquells moments un milió de catalans van creuar la frontera.

Els pocs moments que la meva curta edat em permet recordar són els dos o tres metrallaments de l'aviació alemanya i l'escorta de la policia catalana, ja que gran part del Govern Català estava amb nosaltres.

3.- En arribar a França, vàreu anar directament a Saint-Martin-Le-Beau?

No. Arribem a França el 8 de febrer de 1938, i només arribar ens van conduir immediatament als pobles de Saint-Raphael i Sainte Maxime, on es trobaven des de 1936 el meu avi i els pares de Josep Tarradellas: Salvador i Casilda, la meva padrina. Passem sis anys a Le Luc, a la Provença, on viuen dues de les meves cosines.

4.- Qui va ser el vostre primer contacte en arribar a Saint-Martin?

En arribar a Saint-Martin-Le-Beau, ens vàrem instal·lar a la finca d'en Josep Tarradellas, anomenada "le Manoir de Mosny". En poc temps ens vàrem familiaritzar amb tots els veïns.

5.- Com et vas introduir en el teu ofici de viticultor?

Vaig estar estudiant a l'escola de primària de Saint-Martin-Le-Beau fins a l'edat de 14 anys, que vaig introduir-me a la vida laboral aprenent l'ofici de viticultor. El meu pare era un arrendatari de les propietats d'en Tarradellas. Va ser ell qui em va ensenyar l'ofici i l'any 1966, quan es va retirar, em vaig unir a la família Berger Frères com a especialista en cava "champagnisateur".

6.- Com vas viure el canvi d'idioma? Vas començar aviat a parlar en francès?

Cap als sis anys, jo ja parlava amb fluïdesa el francès, però a casa sempre hem parlat entre nosaltres en català. Amb el pas dels anys, tots parlàvem el francès, fins i tot la meva

mare, que sempre havia tingut problemes amb l'idioma.

7.- Quina relació familiar teníeu amb el teu cosí, en Josep Tarradellas, quan vivíeu a Saint-Martin-Le-Beau?

Sempre vàrem tenir una gran relació amb el meu cosí fins al final de la seva vida i mantenim la mateixa bona relació amb el seu únic fill.

8.- Expliqueu-nos, juntament amb la Gilberte, com ha estat la vostra unió i vida familiar.

Vaig conèixer a la Gilberte al 1955 i ens vàrem casar al 1959. És el millor que m'ha passat a la vida, juntament amb el naixement dels meus fills i néts.

De la nostra unió van néixer al 1964 en Nicolas, i l'Emmanuel al 1967.

En Nicolas té tres fills: l'Anthony, la Maxime i l'Alexandra. L'Emmanuel té dos fills: en Tom i en Leo.

Joaquim i Gilberte

9.- Sabem que la Gilberte, com a funcionària de l'Ajuntament de Saint-Martin-Le-Beau en aquella època, va ser la impulsora de l'agermanament dels nostres pobles. Podeu dir-nos com va néixer la idea?

L'alcalde de l'època, en Marcel Habert, va voler agermanar el poble amb Espanya. La Gilberte va proposar prendre com a

referent d'enllaç entre els dos pobles a la figura d'en Josep Tarradellas, que havia viscut a Saint-Martin-Le-Beau, era nascut a Cervelló i que va ser president de la Generalitat de Catalunya fins a l'any 1980. Robert Uhart, el regidor de l'època, responsable a l'Ajuntament de Saint-Martin-Le-Beau de les celebracions i cerimònies, va donar suport plenament a la proposta. Gràcies a la meva cosina, la Teresa Joan, que parlava francès, ràpidament es va posar en marxa l'agermanament, nomenant com a president francès de l'agermanament a Mr. Robert Uhart i, posteriorment, jo mateix, des de 1994 fins a 1999.

10.- Ara que els dos esteu jubilats, quina vida feu a Saint-Martin-Le-Beau?

L'agermanament ens continua mantenint actius amb els preparatius de les trobades que s'organitzen entre els dos pobles, i ens ocupa bastant de temps el foment de les relacions, més que d'amistat, que tenim amb els companys cervellonencs de l'agermanament. A banda d'això, jo intento omplir els dies entre el ciclisme, les bitlles i la jardineria.

LA FESTA DE SANT NICOLAU

Antoni Monforte

El dia 6 de desembre és la festa de Sant Nicolau. Avui aquest dia es coneix com el de la Constitució, perquè fou aquest dia quan els ciutadans la varen votar. A Cervelló, ja fa un grapat d'anys, uns quants infants sortien pel carrer i trucant a cada casa feien sortir la gent al portal i els cantaven una cançó amb la finalitat que la gent els donés coses, fet que hi accedien molt gustosos. Principalment els donaven fruita seca i alguna moneda. La cançó, coneguda com la de Sant Nicolau, era ensenyada per Damià Pascual. Dos cops per setmana durant un mes l'assajaven en el Patronat parroquial. S'hi apuntaven una dotzena d'infants, més o menys, i era una manera justificada de fer campana de l'escola, ja que abans no era festiu. Damià Pascual escollia un noi que feia de bisbetó, és a dir, de Sant Nicolau i dos més que feien d'escolanets. Els vestien, el mateix matí, a la rectoria per les senyores de la parròquia i era el primer lloc on cantaven. Amb els diners que recollien compraven carn i feien una costellada un diumenge al matí passades les festes de Nadal. L'any 1960 fou l'última vegada que van sortir. Les nenes tenien la seva festa el dia 13, per Santa Llúcia, i fou el 1959 l'últim any que varen sortir.

La cançó de Sant Nicolau la varen portar de Sant Pau d'Ordal els germans Pau i Josep Pascual fa més d'un segle i feia així:

*Som uns quants estudiants
hem sortit per fer la gresca
és avui la nostra festa
i hem sortit com a germans.*

*Ens hem reunit uns quants
per fer una gran cantada
per celebrar la diada
del gloriós Sant Nicolau.*

*Hem sortit per arrebregar
botifarres i algun ou,
ametlles i alguna nou
i algun tall de bacallà.*

*Pollastres i algun capó
i també alguna gallina
que és cosa d'allò més fina
que és cosa d'allò millor.*

*Per poder-ho ben guisar
ens falta la cansalada
que vosaltres tal vegada
ens en podríeu donar.*

*Panses i figues també
llonganissa i codonyat
que tot això dins un sac
per fer la festa ens convé.*

*Vi ranci, la confitura,
pomes, peres i raiim,
arrop i alguna altra fruita
i alguns borregos fins.
Tantes coses demanem
doneu-nos el que vulgueu
que el gloriós Sant Nicolau
us ho pagui desitgem.*

Festa de Sant Nicolau any 1958

Un cop aconseguits els donatius arribava l'hora de l'acomiadament:

*Bona gent adéu-siau,
que nosaltres ens n'anem
espereu-nos d'aquí un any
que és la festa del nostre sant.*

*Per les gràcies que us doneu
Per les gràcies de caritat (bis).*

11.- El pròxim any farà 25 anys de l'agermanament de Cervelló i Saint-Martin-Le-Beau. Com valores la relació que hem tingut al llarg d'aquests anys?

L'agermanament ha estat des de l'inici una font de plaer i benestar que m'ha permès conèixer els meus antics compatriotes. He retrobat els llocs de la meua infància i he gaudit parlant de nou amb el meu idioma original i he fet grans progressos.

12.- Joaquim, els teus amics de Cervelló ens han explicat que has complert una de les teves majors il·lusions: veure el partit de futbol Barça-Madrid al Camp Nou. Què vas sentir al camp del Barça?

Joaquim i Jean-Pierre Reze, actual president de l'agermanament a Saint Martin Le-Beau al camp del "Barça"

És indescriptible l'emoció i l'alegria que sentia al saber que havia de veure un partit entre el Barça i el Reial Madrid a l'estadi del Camp Nou. No tinc paraules per dir què sentia. Aquest dia vaig complir un dels somnis de la meua vida. En aquesta ocasió vam estar a Cervelló només tres dies. Aquest viatge li he d'agrair principalment al president de la Coral Diana, en Joan Suñé, que em va facilitar l'accés al camp, i als amics de Cervelló amb qui hem compartit aquests dies, a la meua dona i, també, a l'actual president de l'agermanament, en Jean-Pierre Reze, que em va acompanyar en aquest viatge.

Torno a dir que aquest dia el recordaré tota la meua vida i ha quedat gravat per sempre al meu cor i a la meua memòria. Gràcies Joaquim i Gilberte per la vostra amable col·laboració.

BON NADAL i FELIÇ ANY 2014 per a tothom.

**JOAQUIM
PASCUAL
ARMENGOL**

Avda. Joaquim Mensa, 80
08758 CERVELLÓ
Tel. 630 536 707
quimpasqual@yahoo.com

LES FELICITACIONS DE NADAL

Maria Dolors Roig

A la ciutat de Barcelona l'any 1831, els repartidors del *Diari de Barcelona* van felicitar el Nadal als seus clients amb una targeta impresa en blanc i negre. No tenia cap dibuix de tipus nadalenc. El text deia:

*Quien siempre os pone al corriente,
De cuanto en la ciudad pasa,
Con novedades sin tasa,
Que instruyen honestamente,
Quan tanto aviso decente,
Os da en vuestra utilidad
Quien con tanta variedad
En complaceros se emplea
Hoy felices os desea
Las Pasquas de Navidad*

El repartidor del Diario

Targeta dels repartidors del *Diari de Barcelona*. 1831

Cada any per Nadal, Henry Cole, un conegut personatge del segle XIX que pertanyia a la societat londinenca, enviava unes notes als seus amics desitjant-los unes bones festes. Però l'any 1843, Henry Cole, no va tenir temps d'escriure aquestes notes, i li va dir a un amic artista, que es deia John C. Horsley, que li dibuixés una targeta per després passar-la a la impremta, i que cada any es pogués reciclar per Nadal perquè no posava l'any.

La targeta de Cole era un tríptic en què es veien uns altres comensals brindant per l'espectador. El text que es va posar era: *A Merry Christmas and a happy new year to you*. Ell va decidir posar a la venda la seva targeta en una tenda, i se'n van vendre uns 1.000 exemplars. Aquest fet va originar posteriorment la creació d'una indústria mundial de mils de milions de pessetes i es va afegir una nova tradició a les festes de Nadal. Aquesta es considera com una de les primeres targetes de Nadal d'arreu del món.

Vers el 1860 el costum d'enviar *christmas*, mot d'origen anglosaxó, estava sòlidament arrelat a Anglaterra. A Espanya les primeres felicitacions es remunten a final del segle XIX.

A final del mateix segle XIX, els serenos, els vigilants i els escombriaires, també els carters, els fanalers i més tard altres grups de professionals d'oficis públics, com els agutzils, etc. passaven per les cases a felicitar el Nadal amb la intenció d'obtenir unes estrenes (és a dir, un "aguinaldo"). Do-

naven una targeta impresa on a l'anvers hi havia dibuixat el referent professional amb elements relacionats amb la seva feina, i al revers hi havia un poema que feia referència al Nadal i, és clar, als àpats d'aquestes diades. Les targetes tenien una mida de 10 x 7 cm aproximadament.

Recordarem a grans trets la feina d'aquests professionals:

Els serenos havien de cridar les hores i l'estat del temps fent servir les paraules precises, repetint-les a cada carrer tantes vegades com fes falta, per tal que s'escoltessin a totes les cases. Recordo que el sereno Peret Rosell Guilera, que anava tot uniformat, es posava a cantar a les 12 de la nit al revolt de les Roquetes, i amb aquell silenci nocturn, el sentíem per les dues bandes del carrer Joaquim Mensa. Feia una cantarella dient: "Alabat sia Déu, les 12 han tocat, el sereno, 'està nuvol', o 'està clar'...", segons el temps que s'esqueia. Després tornava a cantar a les 2 de la matinada. Això també ho feia a altres punts del poble com davant de l'Ajuntament, que en aquella època estava a prop de l'església. També anava a despertar puntualment, entonant aquesta cantarella, a l'hora que la gent li demanava. Quan eren les 5 de la matinada acompanyava un grup de noies que treballaven al Molí: la seva filla Lídia Rosell, la Montserrat i la Rita Noguero, la Genoveva Terceño i la Maria Carbó, entre altres. Ell vetllava al poble durant la nit. La missió del sereno era impedir sorpreses i robatoris als ciutadans, baralles, focs, i que no hi haguessin ni crits ni aldarulls que poguessin molestar el descans dels veïns, així com avisar el metge en cas de malaltia o accident, i avisar la llevadora per assistir una partera. El metge que hi havia a Cervelló en aquella època era el Dr. Josep Sancho i la llevadora, la Sra. Conxita de Aza. Estem parlant de mitjan segle XX.

Exemple d'un dels poemes de felicitació del sereno, que ben bé podria estar en una de les targetes de felicitació del sereno Peret Rosell:

*Plogui, o nevi o faci vent,
jo recorro tot el barri,
privo que es mogui xivarri
i sóc correcte amb la gent.*

*Vigilo les propietats,
repasso si són tancades,
les portes de les entrades,
i si els llums són apagats.*

*I si sento que algú em crida
o tenen necessitat,
amb molta serenitat
jo hi vaig corrent de seguida.*

*Per això quan bé Nadal,
diada tan senyalada
la gent és considerada
i em fa tothom un regal.
Passin un Nadal ditjós
amb torrons, capó i xampany
i tinguin un bon fi d'any
ben feliç i agradós.*

EL GUAITA NOCTURN (El sereno)

Amb el temps, la figura del sereno i la del vigilant van absorbir-se en una de sola. La persona que va succeir el Peret Rosell va ésser el vigilant Pepe Vidaurrázaga Pereira, que naturalment vigilava el poble a les nits i quan s'acostava Nadal passava per les cases a felicitar les festes donant aquestes targetes. Estava adscrit a l'Ajuntament com a vigilant nocturn, però tothom el coneixia pel sereno. Va ser el darrer sereno de Cervelló.

L'agutzil que vam tenir a partir de 1967 fou Rafael Torrubia Martos, que repartia escrits als ciutadans i desenvolupava diferents tasques manades per l'alcalde. Era molt servicial i sempre complia amb diligència les ordres que se li encomanaven. Fou el darrer agutzil. Ell també passava per les cases amb el seu uniforme a felicitar el Nadal.

Targeta del carter

En Quimet Carbonell Sanahuja començà a ser el carter de Cervelló l'any 1946, continuant la professió del seu pare, Joaquim Carbonell Teixidor, i ho fou fins l'any 1963. En Quimet passava a felicitar les festes per les cases i la gent li donava 50 cèntims, una pesseta... –explica la seva filla Pepita Carbonell, que l'acompanyava. Es veia que era el carter perquè portava una gorra i una cartera en forma de bandolera. Al mateix temps que va ser carter fou agutzil. En les seves estones lliures es dedicava a la pintura, i feia donacions dels seus quadres a persones del poble. Va pintar diferents vegades l'església de Santa Maria de Cervelló, una de les quals la va donar a l'Ajuntament. El següent carter fou Martí Duran Lagresa, un home treballador que per complementar el seu sou i poder pujar la família, portava també el bar de la pista els caps de setmana, per la Festa Major i altres actes que se celebraven en aquest espai. Va

treballar per l'Ajuntament fent el treball del cadastre a l'any 1972. Era molt actiu. En Martí va continuar amb la tradició de felicitar el Nadal als veïns del poble, deixant la carteria a l'any 1975.

Altres professionals públics que felicitaven el Nadal eren els escombriaires. A Cervelló ho feia el Buenaventura Puertas Almazan, el Ventura, que exercia el servei amb un carro que tenia un cavall de color blanc. Amb el so de la corneta anunciava la seva arribada i les dones baixaven les galledes. Portava una senalla per abocar-hi la brossa, que després tirava al carro i quan aquest estava ple el buidava al costat de la vinya del Joanet Torres, davant del *cal Lechero*. Passat un temps els pagesos anaven a recollir la matèria orgànica, que s'havia transformat en compost, per poder adobar la terra. En Ventura també va fer l'ofici de drapaire. Això era als anys cinquanta i seixanta del segle passat.

La indústria espanyola de postals de Nadal no es va iniciar fins l'any 1945. La simbologia més característica era el Naixement i els Reis Mags.

El dibuixant català Juan Ferrándiz Castells (1919-1997), artísticament conegut com Ferrándiz, va iniciar a l'any 1955 un tipus de nadala amb pastors o àngels riallers i bonhomiosos, que ha estat molt imitat, i fou reconegut internacionalment com a autor. Les seves nades van tenir molt d'èxit i la seva producció molt aviat va agafar fama internacional. Ferrándiz procedia del camp del dibuix animat, amb una predilecció del món de la infància, va crear un gènere poètic i infantil que va tenir un èxit immediat. Quasi a totes les llibreries de Barcelona, per no dir a totes, es veïen nades de Ferrándiz.

Targeta del dibuixant Ferrándiz

Unes targetes que s'introduïren a Espanya al 1959 foren les d'Unicef. La història es remunta al 1949 quan una nena txeca de set anys, Jitka Samkova, per agrair l'ajuda d'emergència que Unicef va enviar al seu llogarret després de la Segona Guerra Mundial, va pintar en una làmina de vidre una imatge del sol que brilla en un grup de nenes que dan-

sen el ball de les cintes, tot simbolitzant l'alegria que dóna voltes. Aquest dibuix va guanyar el primer premi en una competició d'Unicef i l'octubre de 1949 es va convertir en la primera targeta de Nadal de l'organització, de la qual se'n va imprimir una quantitat limitada.

Altres dibuixants van crear estil. La temàtica nadalenca ha estat sempre el pessebre, seguit dels Reis Mags, l'arbre de Nadal, paisatges nadalencs i reproduccions de quadres amb aquestes temàtiques, com l'Adoració dels pastors del Greco... I fins i tot artistes com el gallec José Otero, al Nadal de 1972-73 va felicitar els seus amics amb un dibuix creat per ell mateix. Després van aparèixer noves temàtiques com Santa Claus, la flor de Pasqua, paisatges nevats, motius com espelmes, regals, etc.

Targeta d'Unicef

Amb l'arribada de la revolució digital, a final del segle XX, les nades es van començar a enviar a través d'Internet, i van desplaçar a poc a poc les que estan impreses. A hores d'ara és la manera més ràpida, lliure de cost i sostenible en què es felicita els amics per les festes de Nadal, tot i que hi ha força gent que encara fa servir les postals en paper.

Tant si us feliciteu les festes de Nadal en paper, en format digital o de paraula, us desitjo a tots els lectors de la revista *Sauló* un bon Nadal i un feliç any nou 2014.

Fonts:

- Busquets i Campdelacreu, Lluís Carles. Exposició: "De les estrenes a les felicitacions nadalenques a l'Arxiu Joan Amades". 2007. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

- Blanco-Cicerón, Jacobo G. Article: "Millones de Españoles utilizan en la actualidad los "christmas" para transmitir el eterno mensaje navideño". Selecciones del Reader's Digest. Diciembre 1975.

Agraïments a: Carbonell Canals, Pepita; Duran Galvany, Salvador; Puertas Ecudero, Bonaventura; Ruiz Escudero, Carme, i Vergés Rosell, Mireia.

BENJAMIN BRITTEN

Pere Larrosa

Durant l'any 2013 hem commemorat amb multitud d'actes arreu del món el bicentenari del naixement de Richard Wagner i Giuseppe Verdi. La seva música ha omplert sales de concerts i auditoris i ha estat motiu de gaudi pels bons afeccionats. Però 2013 també va veure néixer fa cent anys un dels músics anglesos més importants de la història: Benjamin Britten. Aquesta efemèride ha passat força desapercebuda pel gran públic i, és per això, que m'ha semblat oportú apropar-vos-el i fer-li, des de la nostra modèstia, un sentit homenatge.

Benjamin Britten va néixer a Lowestoft, una ciutat de la costa est d'Anglaterra, un 22 de novembre de l'any 1913. Fou el quart fill del matrimoni entre Robert Britten, un excel·lent dentista que hauria volgut ser granger, i Edith Hockey, filla d'un funcionari del Ministeri de l'Interior del govern britànic. Als 15 anys va rebre classes del compositor Frank Bridge del qual va esdevenir un deixeble exemplar. Dos anys després va entrar al Royal College of Music de Londres, on va tenir com a professors els músics John Ireland, Harold Samuel i Arthur Benjamin. És a partir de llur mestratge que Britten esdevindrà un brillant pianista, un esplèndid director d'orquestra i un imprescindible compositor.

Benjamin Britten

Britten va conrear tots els gèneres musicals, però on va excel·lir de forma especial fou en la composició d'òperes. Del prop de centenars d'obres que constitueixen el seu opus, 15 són òperes i d'elles cal destacar *Peter Grimes*, *Billy Budd*, *The Turn of the*

Screw i *A Midsummer night's Dream*. Pel que fa als altres gèneres musicals són imprescindibles el *War Requiem*, la *Simple Symphony* i la *Guia d'orquestra per a joves* basada en un tema d'Henry Purcell. Va compondre també moltes cançons, algunes són arranjaments de música folclòrica britànica i la majoria foren estrenades pel tenor Peter Pears que era la seva parella sentimental. Com a pianista va acompanyar, a banda de l'esmentat Pears, eminents artistes com el violoncel·lista Rostropovich, la mezzosoprano Janet Baker i el bariton Dietrich Fischer-Dieskau.

L'any 1936 Britten va visitar Barcelona acompanyat de Lennox Berkeley per actuar en un festival organitzat per la International Society for Contemporary Music. Arran d'aquesta visita ambdós varen compondre l'any següent una suite inspirada en melodies populars catalanes que anomenaren *Mont Juic* en record del passeig que feren per la muntanya barcelonina.

La música de Britten no és d'escolta senzilla, ja que estilísticament se situa molt propera a l'atonalitat pròpia de la forma de compondre de la primera meitat del segle XX. Malgrat tot, té un segell propi característic molt "british" i un tractament del color orquestral que la fan molt atractiva si ens hi apropem amb l'esperit obert.

Benjamin Britten va morir el 4 de desembre de 1976. Tenim la fortuna de comptar amb múltiples gravacions discogràfiques en les quals ell mateix toca el piano o dirigeix l'orquestra. Si em permeteu el consell, jo començaria amb el visionat d'alguna de les òperes que he citat anteriorment en la seva versió en DVD i seguiria amb l'escolta de les cançons populars, la *Simple Symphony* i la *Guia d'orquestra per a joves*. Confio que l'experiència us animi a aprofundir i gaudir d'aquesta extraordinària música.

Recomanacions discogràfiques:

Billy Budd: Thomas Hampson, Anthony Rolfe Johnson, Eric Halfvarson, etc. Hallé Orchestra i Cors. Kent Nagano, director (ERATO).

A Midsummer night's Dream: David Daniels, Ofèlia Sala... Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Harry Bicket, director; Robert Carsen, regista (Virgin classics)

The young person's guide, Simple Symphony i Tour Sea interludes: Minnesota Orchestra. Sir Neville Marriner, director (EMI Classics).

Concert per a violí, Mont Juic (suite of catalan dances): Lorraine McAslan, violí; English Chamber Orchestra. Stuart Bedford, director (NAXOS).

Franz Schubert: *Fantasia en fa menor*. Sviatoslav Richter i Benjamin Britten, pianos (Decca).

Franz Schubert: *Sonata Arpeggione*. Mstislav Rostropovich, violoncel i Benjamin Britten, piano (Decca).

Concerts recomanats:

21 de maig de 2014: Jean-Guihen Queyras, violoncel (Bach: *Suite núm. 1*; Britten: *Suite núm. 1* i Kodály: *Sonata per a violoncel sol*). Auditori de Barcelona (18/25 euros).

28 de febrer, 1 i 2 de març de 2014: Werner Güra, tenor; Pablo González, director. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), Cor Lieder Càmera i Cor Madrigal (Britten: *Serenata per a tenor i trompa*; Mozart: *Requiem*). Auditori de Barcelona.

24, 25 i 26 d'abril de 2014: Janine Jansen, violí i Jakub Hrusa, director. OBC (Britten: *Simfonia da Requiem*; Prokófiev: *Concert per a violí i orquestra núm. 2* i Txaikovski: *Simfonia núm. 6 "Patètica"*).

Aula de Música
CENTRE DE PEDAGOGIA
I TALLERS CREATIUS
Gisela Flasche Spaan
C/ Major, 102
08758 Cervelló
620 81 87 96

BLANC I ESPECIAL NADAL

Christian Feijó

Recordo que l'any passat per aquestes dates, vaig fer un repàs a aquelles pel·lícules nadalenques que des del meu punt de vista s'havien guanyat el dret d'estar a la meua llista d'"obligatòries de veure en aquestes dates".

Aquest any, he pensat continuar amb aquesta tradició de fer llistes per Nadal, però la llista que us he preparat és curiosa. No continuaré la llista de grans èxits nadalencs de l'any passat, ni faré el contrari i fer una llista de les pitjors pel·lícules amb temàtica nadalenca. Això aniria en contra del denominat "esperit nadalenc". No, aquest any vull regalar-vos a tots una llista amb les pel·lícules més estranyes que s'hagin rodat per Nadal. I per estranyes, em refereixo a aquelles pel·lícules que després de veure-les no saps si t'han pres el pèl, o si el director és un visionari l'art del qual no s'apreciarà fins a dins d'unes quantes generacions.

Perquè com ja sabreu el Nadal, siguis creient o no, té un efecte molt potent en les persones. És una època en la qual ens sentim obligats a "donar i rebre", alguna cosa bastant perillosa si ho veiem des d'un punt de vista més relaxat, ja que si som sincers: Quants flascons de perfum, mitjons o corbates pot necessitar una persona? Infinitos, si fem cas als "amics invisibles" o als regals d'última hora.

Encara que si sóc sincer, el meu moment preferit de les festes no és quan els nens porten del col·legi aquesta làmina acolorida a tot córrer amb uns quants macarrons enganxats i adornades amb sopa de purpurina, no, això és preciós, ja que ho fan amb tot l'afecte del món. Una altra cosa és que no sàpigues on posar-ho, però bonic sí que és. El meu moment preferit és quan aquestes colònies, mitjons o mocadors passen d'una casa a una altra, sent regalats i reregalats, en una espècie d'espiral sense fi. Doncs aquests regals que en principi semblen que estan bé i que estan fets per quedar bé, són com aquestes estranyes pel·lícules.

Pel·lícules que ningú té molt clar d'on han vingut i com han arribat a colar-se a les nostres vides, però això sí, aquí estan i han vingut per quedar-se. Atès que quan has vist una de les pel·lícules d'aquesta llista, mai tornaràs a pensar en el Nadal de la mateixa manera.

Com per exemple un clàssic nadalenc aquí i a l'espai exterior, com és **Santa Claus conquista a los marcianos (1964)**, inclosa en diverses llistes de les pitjors pel·lícules de tots els temps, i que recentment acaba de ser triada a EUA com la pitjor cinta nadalenca de

tots els temps. Aquesta pel·lícula ens explica la història que els marcians viatgen a la Terra per segrestar a Santa Claus, en principi perquè sí, sense cap motiu aparent. Pel camí, a causa d'aquestes coses rares que tenen els marcians, decideixen obligar a dos nens a guiar-los fins al Pol Nord, ja que es veu que encara que tenen tecnologia suficient per arribar des de Mart a la Terra, no poden arribar al Pol Nord sense ajuda. Més endavant Santa Claus i els dos nens són portats al planeta vermell, on encapçalaran una revolució que portarà amor i alegria als marcians. Com veieu un argument que ja volgués Frank Capra pel seu Què vello es vivir.

De totes maneres, com he dit abans, aquestes no són dades de posar-se cruels ni criticador, és una època de celebrar les nostres diferències i estar disposats a deixar-nos sorprendre pels costums dels altres. Com aquest costum tan americà de decorar les cases amb tal quantitat de llums que estic segur que alguns barris residencials són visibles des de l'espai. Seguint aquesta simple premissa l'any 2006,

Danny DeVito i Matthew Broderick, gràcies a la pel·lícula **Un vecino con pocas luces** ens expliquen la història de Steve Finch (Matthew Broderick), un optometrista de Massachussets i de Buddy Hall (Danny DeVito), un astut venedor de cotxes que s'instal·la a la casa del costat. D'on d'un dia per l'altre, sense gairebé cap justificació, començaran a barallar-se entre ells i a competir per tenir la casa "més nadalenca" de la història, com

podeu suposar a ser una pel·lícula americana i nadalenca a l'ús, per moltes baralles que tinguin o destrosses que es provoquin, sempre acabaran reconciliats i entenent que el veritable sentit d'aquestes dates és estar en pau amb la gent que t'envolta. Alguna cosa que sense aquestes pel·lícules probablement mai sospitaríem.

Aquest és per a mi el veritable missatge que sobrevola totes les produccions nadalenques de la història, que passi el que passi i que hagi fet el que hagi fet durant la resta de l'any, si durant un parell de dies ets comprensiu i acceptes als altres com són, tens dret a un any més d'immunitat social. Alguna cosa que ja va plasmar Charles Dickens en el seu **Cuento de Navidad**, personificant tota aquesta antipatia en el millor personatge nadalenc de la història **Mr. Ebenezer Scrooge**, una espècie de **Grinch** victorià, que es dedicava a fer la vida impossible als seus veïns i empleats, fins que gràcies a la visita d'uns fantasmes, aprèn unes quantes lliçons vitals de profit.

LOURDES M. FLAMARICH EXPOSA A L'ATENEU

Divendres 13 de desembre, a punt de tancar el present número de Sauló i encara amb un mínuscul espai obert que solem reservar a un possible esdeveniment de darrera hora, hem estat a temps per fer un breu comentari sobre la inauguració de l'exposició que va presentar, a la sala polivalent de l'Ateneu de Cervelló, l'artista Lourdes Moreno Flamarich sota el genèric "Intencions". L'exposició, a la qual hi va assistir un gran nombre de persones interessades en l'art, va ser patrocinada per Segle Nou i la col·laboració de l'excel·lentíssim Ajuntament del nostre municipi. El nostre president Sr. Josep Maria Raventós va fer una breu presentació de l'artista cedint-li, tot seguit, la paraula a en Jaume Pons que glossà l'obra de Lourdes Moreno en el vessant més tècnic. Seguidament, Lourdes Moreno va agrair les paraules i dedicà públicament tota l'obra a la seva mare, la senyora Concepció Flamarich, present a la sala. I per últim, el senyor alcalde Jesús Arévalo va tancar l'acte amb unes paraules d'elogi a la feina artística i personal de l'artista Lourdes Moreno. En acabar els parlaments, es va oferir als assistents una copa de cava.

J.P.D.

Moment dels parlaments.
Foto, F. Badia

Com és lògic, Hollywood no podia deixar passar aquest argument i s'ha dedicat, des que el cinema és cinema, a repetir aquest argument una vegada i una altra, però l'adaptació que mereix estar en aquesta llista tan extravagant és sense cap dubte la qual va realitzar **Hulk Hogan**, un exlluitador professional de lluita lliure, que aprofitant la seva popularitat va decidir fer el pas i apuntar-se al món del cinema. Va començar amb un petit paper a **Rocky III**, però això li va saber a poc i no va parar fins a aconseguir una pel·lícula on dóna curs a tot el seu talent.

A Santa con músculos (1996), que solament aquest títol mereix un article propi, encarna a un malvat milionari, magnat dels aliments naturals, que es dóna un cop en el cap en un centre comercial, quedant amnèsic; provocant això que es comenci a creure ni més ni menys que el veritable Santa Claus. Creant d'aquesta manera un munt de situacions on el nostre super mineralizado i super vitaminado Santa Claus, es posi a repartir pau nadalenca a força de trompades i cops varis. Una joia nadalenca, que per desgràcia, a causa de la feroç competència d'estrenes cinematogràfiques que hi ha en aquestes dates, es va estrenar directament en vídeo sense passar si més no per una sala de cinema. Alguna cosa que les cadenes de cable semblen decidits a compensar, perquè aquesta és amb diferència una de les pel·lícules que més he tingut la sort de creuar-me amb ella en alguns zàpings nadalencs.

THIS HOLIDAY, DISCOVER YOUR INNER ELF
elf
No voldria acomiadar-me sense comentar **ELF (2003)** aquella pel·lícula de Will Ferrer que intentant donar un missatge nadalenc d'acceptació, li surt malament i acaba humiliant a tot aquell que és diferent, alguna cosa que mai hauria d'ensenyar-se en cap pel·lícula, sigui l'època de l'any que sigui.

Perquè tal com vaig dir l'any passat, des del meu punt de vista, el millor que té Nadal és la capacitat de despertar en la gent sentiments positius amagats. Pel que torno a reivindicar aquí i ara, la creació d'un gènere de pel·lícules nou: Un cinema nadalenc, però que no passi en Nadal. A veure si així, aquest mandrós **esperit nadalenc** que està acostumat a treballar solament un parell de setmanes a l'any, s'omple d'energia i aconsegueix que tots puguem, almenys, ser més feliços durant tot l'any. I si per això s'han d'utilitzar Santa Claus musculats a la platja o de marcians que no saben llegir mapes, però que tot i així intenten arribar al Pol Nord, només per gaudir de l'experiència del Nadal, esteu segurs que jo m'apunto.

Bones festes a tots.

Rostisseria Laura

Pollastres a l'ast
Menjar preparat
Servei de càtering
Postres

Tel.: 93 684 01 73

Major, 26-28
08758 Cervelló

15 ANYS DE CE FUTSAL CERVELLÓ

Primitivo Ardid

Si en el meu primer article m'endinsava en els orígens de l'entitat esportiva més antiga del poble, en aquest article em centraré en el club que té en l'actualitat més esportistes: el CE Futsal Cervelló. Aquesta és una entitat jove que compleix aquesta temporada 15 anys, però molt arrelada al poble i amb una gran massa social darrere. Però abans de res, anem a presentar amb quatre dades del club:

Any de Fundació	30 de juny del 1998
Activitat	Futbol Sala
1r President	Sr. Jaume Malaret i Artigues (1998-actualitat)
Nombre de la Secretaria General de l'Esport	10.820
Nombre de la Federació Catalana de Futbol	15.524
Nombre de socis en l'actualitat	110
Nombre de jugadors	130
Nombre d'entrenadors	10 entrenadors i 2 coordinadors de totes les categories
Nombre d'equips en l'actualitat	<p>13</p> <p><i>A- En l'escola esportiva:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> 2 equips prebenjamin mixt 2 equips benjamin mixt <p>Participen en les competicions dels jocs escolars del Baix Llobregat</p> <p><i>B- En les categories base:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> 2 alevins masculins 1 infantil masculí 1 cadet masculí 1 cadet-juvenil femení 1 juvenil masculí <p><i>C- En les categories sènior</i></p> <ul style="list-style-type: none"> 1 sènior femení 1 sènior B masculí 1 sènior A masculí que participa en la màxima categoria de futbol

Tant les categories base com els sèniors participen en les competicions organitzades per la Federació Catalana de Futbol (Comitè de Futbol Sala)

Naixement i ràpid creixement

Per informar-me sobre el seu naixement realitzo una entrevista amb el seu actual president, Sr Jaume Malaret i Artigues. Aquest m'informa que als voltants de juny de l'any 1998, un grup de pares i mares vist l'interès dels seus fills de voler continuar jugant a futbol sala, i no pas de passar jugar al juvenil de futbol camp del CD Cervelló, decideixen crear una nova entitat esportiva amb la intenció que els seus fills puguin seguir jugant al seu esport preferit. És per tant que el 30 de juny del citat any neix el CE Futsal Cervelló. Aquella temporada el club només té un sol equip, un juvenil masculí, que participarà a la lliga organitzada per la Federació Catalana de Futbol, secció de futbol sala, i en la

categoria de la 3a divisió.

Aquesta entitat, que va néixer per satisfer els desitjos d'uns nens que volien continuar jugant al seu esport favorit, va experimentar un ràpid creixement en només cinc anys en passar de només un equip a tenir una escola esportiva, equips alevins, infantils i la creació d'un sènior masculí i femení.

D'aquell equip original passava a tenir més de 8 equips, i es convertia del club més petit a un dels més gran en molt poc temps. Paral·lelament el club s'arrelava en el poble participant activament en totes les activitats de la nostra vila: carnestoltes, fira del comerç, festa de l'esport, homenatge Josep Tarradellas, etc.

A més a més de participar en dites activitats, també n'or-

ganitzava de pròpies que avui en dia encara se segueixen realitzant. Tenim com a exemple la Trobada de futbol sala base que es realitza al juny, de la qual ja s'han realitzat quinze edicions, i convidant en una d'elles fins i tot a equips del País Basc. Aquesta activitat reuneix un ampli ventall d'equips d'altres poblacions, principalment del Baix Llobregat, i s'ha convertit en una referència d'agermanament futsalià amb altres clubs al finalitzar la temporada.

D'altres activitats que el club també realitza des de fa molts anys són les 24 hores de futbol sala al juliol, i la copa durant tot el mes de juny.

Consolidació i reptes de futur

Durant els anys següents de vida, el club ha viscut grans esdeveniments esportius i socials. Des de la celebració del seu 5è aniversari a Malgrat de Mar, on més de dues-centes persones van reunir-se en tres hotels durant 2 dies i es van realitzar tot tipus d'activitats tant pels pares com pels nens. Passant per la participació de l'infantil de la temporada 2004-2005 en els campionats de Catalunya i d'Espanya a la Rioja. Tenir jugadors que han jugat amb la selecció catalana de futbol sala en campionats d'Espanya. Els dos ascensos del sènior masculí que ha passat a jugar de 2a divisió a la més important categoria de Catalunya de futbol sala amb gent del poble.

El pròxim 30 de juny l'entitat celebrarà el seu 15è aniversari, i té al davant un futur consolidat i brillant, on es realitzaran tot un seguit d'activitats que recordaran totes aquelles persones que amb el seu treball (pares, mares, directius, entrenadors i jugadors) i gran esforç han fet possible que aquesta entitat sigui referència en l'esport local, comarcal i català.

La seva junta directiva encapçalada pel seu president, fidels a la filosofia del naixement del club, volen que sigui sent una entitat pels nens del seu poble, on puguin aprendre a jugar el seu esport favorit, però sense oblidar els valors de la companyonia, el respecte pel rival i el treball en equip, tot combinat amb la vessant educativa, perquè el club i els seus entrenadors tenen molt present i els seus entrenadors que formen en primer lloc a nens i, en segon terme, a esportistes.

Vetllar per aquest segell d'identitat on la cantera i el foment del treball de les categories inferiors com la pedrera dels seus equips sèniors, sigui un tret singular del club.

Finalment, sense oblidar les activitats que actualment funcionen, es promouran de noves com el campus de tècnica tant a l'estiu, Setmana Santa com Nadal, el torneig mixt de Nadal, clínics formatius tant per a jugadors com per a entrenadors i es vol establir una col·laboració continuada amb la Federació Catalana de Futbol i que Cervelló sigui una seu de futbol sala dins de la comarca del Baix Llobregat.

Presentació de tots els equips del CE Futsal Cervelló al pavelló municipal dia 28 de setembre de 2013.

Foto cedida pel CE Futsal Cervelló

Trini's
Moda y
peluquería

C/ Vidriers, 11 Cervelló
(Junto a la Policia Local)
TEL: 93 660 33 36

150 anys
1861-2011
SANT SEBASTIÀ

la GERMANDAT DE SANT SEBASTIÀ us desitja
BON NADAL i MILLOR 2014

Santa Anna, 1 L'Ateneu -despatx n° 8
08758 Cervelló
Tel. 639 918 890 - 639 941 153
cervellogermandat.org

Farmàcia **Simon Bisbal**

Major, 48
tel.: 93 660 05 40
CERVELLÓ

Llic. J.A. Simon Bisbal

envasados
toga

Ctra. Molins de Rei a Rubi Pol. Ind. El Canyet, nave 7
08754 El Papiol - Tel. 775 90 66 Fax. 775 90 54
nieves.torres@envasadostoga.com

Fleca El Llonguet

Major, 64 08758 CERVELLÓ Tel. 93 516 78 48 flecaellonguet@yahoo.es

-Ens fem el nostre pa i pastisseria
-Elaborem i cultivem un ferment propi pel pa
-Pa fresc i de qualitat
-Baguette a l'estil francès

-Coques dolces i salades
-Panets per festes infantils, etc...
-Couem durant el dia
-No utilitzem aditius artificials

OBRIM DIUMENGES I FESTIUS

Existe un lugar...

MASIA
Can Esteve

Riera,2 - 08758 Cervelló

Tel. 93 660 27 06

www.masiacanesteve.com